

2) Czy właściwa wykładnia art. 18 ust. 1 lit. d) szóstej dyrektywy Rady nr 77/388EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które ustalając „formalności” przewidziane w tym artykule, za pomocą mechanizmu odwrotnego obciążenia (reverse charge) ustanowionego w art. 17 ust. 3 w związku z art. 23 i 25 D.P.R. 633/72, wprowadzają (na szkodę podatnika) obowiązek dochowania terminu — zgodnie z art. 19 D.P.R. 633/72 — do skorzystania z prawa do odliczenia przyznanego na mocy art. 17 tej dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-112/07)

(2007/C 117/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. De Persio i M. Condou-Durande, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw (¹) lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/80/WE, z wyjątkiem art. 12 ust. 2, który należało transponować do dnia 1 lipca 2005 r., upłynął w dniu 1 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 261, str. 15.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2006 r. w sprawie T-155/04 Selex Sistemi Integrati S.p.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez SELEX Sistemi Integrati S.p.A.

(Sprawa C-113/07 P)

(2007/C 117/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Selex Sistemi Integrati S.p.A. (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone i D. Fioretti)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Eurocontrol — Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie T-155/04 a następnie przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji w celu rozpatrzenia istoty sprawy w świetle wytycznych przekazanych przez Trybunał;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej sprawie, a także w sprawie T-155/04.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie żądań odwołania wnosząca odwołanie podnosi kilka zarzutów naruszenia prawa dotyczących odpowiednio kwestii formalnych jak i materialnych.

Naruszenie prawa w zakresie kwestii formalnych

W odniesieniu do błędów proceduralnych popełnionych przez Sąd Pierwszej Instancji wnosząca odwołanie twierdzi, że:

- został naruszony art. 116 § 6 regulaminu Sądu poprzez wyrażenie zgody przez Sąd na otrzymanie akt sprawy przez organizację Eurocontrol i umożliwienie jej przedstawienia pisemnych uwag;
- został naruszony art. 48 § 2 regulaminu Sądu poprzez zniekształcenie okoliczności faktycznych, na podstawie których nowe zarzuty, na które powołuje się wnosząca odwołanie zostały uznane za niedopuszczalne;
- został naruszony art. 48 § 2 regulaminu Sądu poprzez nieuwzględnienie stanowiska Komisji w odniesieniu do tych okoliczności faktycznych, na podstawie których nowe zarzuty, na które powołuje się wnosząca odwołanie zostały uznane za niedopuszczalne;

— został naruszony art. 66 § 1 regulaminu Sądu poprzez niewydanie przez Sąd postanowienia w przedmiocie wniosku o zastosowanie środków dowodowych.

Naruszenie prawa w zakresie kwestii materialnych

W odniesieniu do błędów materialnych wynikających z zastosowania art. 82 WE do wsparcia udzielonego przez organizację Eurocontrol na rzecz organów administracji krajowej, wnosząca odwołanie twierdzi, że:

- uległa wypaczeniu treść zaskarżonej decyzji;
- istnieje sprzeczność w uzasadnieniu w zakresie, w jakim nie została stwierdzona nieważność zaskarżonej decyzji pomimo uwzględnienia pierwszego zarzutu skargi wniesionej przez wnoszącą odwołanie;
- istnieje sprzeczność w uzasadnieniu w zakresie, w jakim Sąd zastąpił własne uzasadnienie uzasadnieniem Komisji z zaskarżonej decyzji;
- nie zostało poszanowane utrwalone orzecznictwo wspólnotowe dotyczące ograniczeń kontroli sądowej;
- wystąpił oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do naruszenia art. 82 WE.

W odniesieniu do naruszenia prawa co do zastosowania art. 82 WE do działalności z zakresu standaryzacji prowadzonej przez organizację Eurocontrol, wnosząca odwołanie twierdzi, że:

- uległa wypaczeniu treść zaskarżonej decyzji;
- zastosowane pojęcie działalności gospodarczej nie odpowiada pojęciu przyjętemu przez orzecznictwo Wspólnoty;
- miała miejsce błędna wykładnia i błędne zastosowanie orzecznictwa Wspólnoty w zakresie świadczeń społecznych;
- został naruszony obowiązek wystarczającego uzasadnienia.

W odniesieniu do błędów materialnych wynikających z zastosowania do organizacji Eurocontrol art. 82 WE w dziedzinie badań i rozwoju (w szczególności do zakupu prototypów i systemu prawa własności intelektualnej), wnosząca odwołanie twierdzi, że:

- nastąpiło oczywiste przeinaczenie zaskarżonej decyzji;
- zastosowane pojęcie działalności gospodarczej nie odpowiada pojęciu przyjętemu przez orzecznictwo wspólnotowe;
- nastąpiło przekłamanie i zniekształcenie dowodów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w odniesieniu do gospodarczego charakteru zarządzania przez organizację Eurocontrol systemem praw własności intelektualnej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 27 lutego 2007 r. — Container Service Thorsten Sperzel GmbH przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-119/07)

(2007/C 117/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Container Service Thorsten Sperzel GmbH

Strona pozwana: Land Hessen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku obliczania kosztów administracyjnych z tytułu przeprowadzenia procedury powiadamiania i nadzoru oprócz kosztów rzeczywiście związanych z obciążeniami administracyjnymi czynności urzędowej można uwzględnić również wartość czynności urzędowej dla zgłaszającego jako adresata czynności urzędowej?

Jeżeli Trybunał udzieli odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie

2) Czy art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 należy interpretować w ten sposób, że można uznać za odpowiednie koszty administracyjne z tytułu przeprowadzenia procedury powiadamiania i nadzoru również wtedy, gdy w ramach obliczania kosztów administracyjnych uwzględniana w rozliczeniu pozycja „wartość czynności urzędowej dla zgłaszającego” wielokrotnie (w danym przypadku dwudziestokrotnie) przekracza rzeczywiście poniesione obciążenia administracyjne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 30, str. 1.